

28.9.1972

MEHMET ERTÜRK VI.NCI BÖLGE TEMSİLCİSİ SEÇİLDİ

Aynı Bölgenin eski Temsilcisi Hüseyin Ekinci'nin askere gitmesiyle bir süredir Bölge Temsilciliğinde vekâleten görev yapan Mehmet Ertürk, 24.9.1972 tarihinde Çıt Düğün Salonunda yapılan 123 delegenin katıldığı Bölge Konseyinde Temsilci seçilmiştir.

VI.ncı Bölge Konseyine katılan Genel Başkan Kemâl Türkler, DİSK'in ve Sendikamızın temel politikasını, bazı önemli noktalara değinerek belirtmiştir.

Son yapılan 6.ncı Yönetim Kurulu Toplantısında "İşçinin yaşama ve çalışma şartlarında gelişme mücadelesinin" amaç olarak saptanmasından sözeden Genel Başkan giderek, Anayasa'nın değişebilirliği üzerinde durmuş, ancak bu değişimin ileriye dönük niteliğinin tasvip edileceğini söylemiştir.

Asgarî Ücret Komisyonuna neden Türk-İş'in çağrılıp ta, DİSK'in çağırılmadığı sorusuna cevap veren Genel Başkan Türkler, "Bunun cevabını kendiniz veriniz. Çünkü bizim hazırladığımız Asgarî Ücret raporuna göre;

	BRÜT		NET
İstanbul'da	70.93.-TL	-	53.09.-TL
Ankara'da	71.43.-TL	-	53.54.-TL
İzmir'de	73.07.-	-	54.78.-TL

olması gerekirken, bu rakamları onların kabul etmeyeceği malûmunuzdur" demiştir.

Ardından Gönen İşçi Tatil ve Eğitim Sitesiyle ilgili olarak, bütün üyelerimizin bundan faydalanmasını ve bu nedenle Toplu Sözleşme hükümleri arasında bunun da yer alması için, uğraşılması temennisinde bulunmuştur.

SÖZLEŞME İLE İLGİLİ TOPLANTI

Türk Demir Döküm Fabrikası ile ilgili Uzlaşma Kurulu kararını kabul etmeyen Sendikamız, Grev Kararı almıştır.

34.9.1972 tarihinde Grev nedeni olan Toplu Sözleşme konuları ile ilgili bir toplantı yapılmıştır. Toplantıda Genel Başkan Vekili Şinasi Kaya, Toplu Sözleşme müzakerelerinin safahatını, uyuşmazlığa giden ve Uzlaştırma Kurulundan çıkan kararı üyelere izah etmiştir.

./..

Daha sonra Genel Başkan Türkler, "Toplu Sözleşme ile ilgili taleplerde, Türk Demir Döküm işçisi haklıdır. Bu nedenle bu günkü sonuçları Sendika olarak bizde yeterli görmüyoruz. Sendikamızın temel ilkeleri uyarınca, çalışma ve yaşama koşullarınızla ilgili bu Toplu Sözleşme konusunda, söz ve karar sahibisiniz. Kararınız zaman geçirmeden derhal uygulanacaktır" demiştir.

Daha sonra üyeler söz almış ve genellikle kıdem tazminatı üzerinde durmuşlardır. İsteklerinin verilmemesi halinde Grev'e gideceklerine karar vermişlerdir.

İŞÇİLER VE KÖYLÜLER ORTAK PAZAR'A "HAYIR" DEYİNCE HÜKÜMET İSTİFA ETTİ

Norveç'te Ortak Pazar için yapılan Referandum da işçiler ve köylüler "Hayır" oyu kullandılar.

İşçilerin ve köylülerin, daha çok sömürülmeme nedeniyle kullandıkları "Hayır" oyuyla % 53,6 oranında olması, Norveç'in Ortak Pazar'a girmesini olanaksız hale getirmiştir.

Referandum, bu biçim sonuçlanınca, Norveç Hükümeti istifa etmek zorunda kalmıştır.

GÜNER ANTALYA'DAN DÖNDÜ

Sendikamız 25.nci Kuruluş Yıldönümünü nedeniyle, Antalya'da düzenlenen kutlama programına katılan Sosyal İlişkiler Dairesi Başkanı Hilmi Güner'le, Sendikamızın bir numaralı kurucusu Yusuf Sıdal, 26.9.1972 günü İstanbul'a döndüler.

Amerika Başkanının seçin torbası
Fakir Köylümüzün sırtına yüklendi:

TÜRKİYE'DE HAŞHAŞ, NIXON'UN SEÇİMLERİ KAZANMASI İÇİN YASAKLANMIŞ

23.9.1972 tarihli Yeni İstanbul Gazetesinin yazdığına göre, haşhaş ekiminin yasaklanmasıyla binlerce köylümüz, tazmini çok güç zararlara girerken, Başkan Nixon'ın bu yasak ile seçin propagandası yaptığı görülmektedir.

Kasım ayındaki başkanlık seçimleri için, Cumhuriyetçi Partiden yeniden adaylığını koyan Nixon, giriştiği seçin kampanyasında 20 ülkeye haşhaş ekimini yasaklattırıldığını belirterek, Amerikalı seçmenlerden oy koparmaya çalışmaktadır.

HAŞHAŞ YASAĞI YÜZÜNDEN 400 BİN KİŞİ İSSİZ KALACAK

21.9.1972 tarihli Milliyet Gazetesinin yazdığına göre, 400 bin kişi Haşhaş yasağı yüzünden işsiz kalacaktır.

Devlet Plânlama Teşkilâtı Toprak Mahsulleri Ofisi, Tarım Bakanlığı ve Türkiye Ziraat Odaları Birliği Uzmanları tarafından ayrı ayrı hazırlanan rapora göre;

"Türkiye'nin haşhaş ekiminin yasaklanmasından ötürü uğraya-

cağı kayıpların ABD'nin vereceği tazminat miktarınının 12 katı olduğunu"ileri sürülmüştür.

Raporda ayrıca yasak kararınının sakıncaları şu şekilde sıralanmıştır.

1) Tarımsal üretim alanında yalnız Afyon ilinde üreticinin yıllık kaybı 97 milyon 189 bin 295 lira ve tarım işçisinin kaybı ise 2 milyon liradır.

2) Yine Afyon'da haşhaş üretiminin yasaklanması, yağhaneler, kıl torba üretimi gibi alanların çalışmaması yüzünden 3 milyon 85 bin 405 lira yıllık kayba sebep olacaktır.

3) Ulaşım alanında da yine yalnız Afyon ilinin kaybı , 757 bin 400 lira olarak hesaplanmıştır.

6 MİLYAR KAYIP

Raporlarda haşhaş üretiminin yasaklanması ile iş değiştirmek zorunda kalanlara verilecek olan "İş Değiştirme Riski" yapılması gerekli yatırımlar, bunların işletmeye açılma süresi içinde kaybolacak iş zamanının karşılanması için ödenecek tazminatlar ve Toprak Mhsulleri Ofisinin kullanılmaz hale gelen demişbaşları gibi kayıpların eklenmesiyle, ulusal gelirin yılda 6 milyar 416 milyon 132 bin 751 lira kayba uğrayacağı öne sürülmektedir.

"1 MİLYONLUK BİR AZINLIK 35 MİLYONU EZİYOR"

Eski Kültür Bakanı Talât Halman'ın Akşam Gazetesinde yazdığı "Halka(sırtı) Dönük" başlıklı yazısını aşağıya aynen alıyoruz:

"Türkiye'mizde en acıklı toplum sorunlarından biri, devletin yoksullara, hükümet üyelerinin intiyazsız vatandaşlara, bürokratların cerbezeli ve iltimaslı kimselere yeteri kadar ilgi göstermemesidir. Siyasal ya da idarî iktidara sahip olanlarımız, çoğu zaman neşru isteklere sağır kalıyor, halkın çektiği acıları görmezlikten geliyor, inin inin inleyen yurttaşlara sırt çeviriyor. İş başında bulunan bir milyonluk bir azınlık, gerçekten otuzbeş milyonluk bir çoğunluğu ezmektedir. Bu filâketi önlemek uğrunda bazen göz göre göre, bir vatandaşın en tabii bir hakkının çiğnenmesine göz yumuyor, o vatandaşa insanlık haysiyetine yaraşır muamelede bulunmakta kusur ediyor.

Büyük Atatürk, "Köylü milletin efendisidir" dediği vakit, "Köylü, milletin efendisi olarak görülmeli ve böylece saygı görmelidir" denek istiyordu herhalde. Ama ne acıklıdır ki, şehirli aydın bürokrat, varlıklı olanlarımızın çoğu yıllar yılı Anadolu'yu küçümsedi, köylüye çeyrek insan gözüyle baktı.

Yirmibeş yılı aşkın demokrasi tecrübelerinizin bu bozuk (hattâ sapık) tutunu düzelttiğini sanıyordum. Geçen yıl Kültür Bakanı olarak görevli bulunduğum sırada yüreğin parçalanarak izlediğim bir olay, birçok profesyonel politikacıların, halktan ne kadar kopmuş olduğunu, muhtaç vatandaşların neşru dileklerini nasıl unuttuğunu gösterdi bana.

25 Ağustos 1971 günü, o zamanın Başbakanı Nihat Erim, iki Başbakan Yardımcısı, Millî Savunma Başkanı ve şimdiki Başbakan Ferit Melen ve başka beş bakanla birlikte Van'ın köylerinden birine uğradı. Düzünelerle araba; motorsikletler, canavar düdüklüleri, Jandarmalar... Anayurtta vatandaşlarla dertleşmeye giden biri gibi değil, bir işgal ordusu gibi... Başbakanla sekiz bakanın ziyareti önceden haber veril-

niş olduğu için, bir hayli hazırlık yapılmıştı. Çevreden dokuz ta-
ne koskocaman kırmızı koltuk getirtilmiş, koltukların önüne nasalar
dizilmiş, nasaların üstüne de birkaç sürahi ayran ile dokuz bardak
konulmuş. "Devlet ricali" asık suratlarla arabalardan inip, güzelim
ağaçlar altındaki koltuklara yan geldi. Karşı tarafta, elli metre
kadar uzakta, 300 kadar köylü üç sıra halinde dizilmiş, "Hükümet
ekrânı" na boş, donuk, umutsuz ve biraz da öfkeli gözlerle bakıyordu.
Köylülerin hepsi erkekti, tek bir kadın yoktu aralarında. Üstümüze
dikilmiş olan acı bakışların birkaç bakanın yüreğini parçaladığı
birkaçına ise hiç etki yapmadığı belliydi. Halkın haklı olarak devlet
adına duyduğu kızırgınlığı orada görenlerimiz, köyün ikramı olan ne-
fis ayranı içerlerken boğazları yanıyor gibiydi.

Başbakan Erim, vatandaşlara "hitab etmek lûtfunda buluna-
caklardı". Önüne TRT mikrofoni konuldu. Böylelikle, bütün memleket
Başbakan'ın köylülere seslenişini dinlemek imkânına kavuşacaktı.
Erim, 1950 den önceki CHP'li politikacıların edasıyla ağır, sıkıcı,
muhtevası boş, üslûbu bozuk, ama en fenası hitab ettiği kimseleri
açıkça hor gören bir konuşma yaptı. Köylüler, belki de Erim'in kul-
landığı birtakım arapça, farsça, Fransızca kelimeleri anlamadılar,
ama eminim ki Erim'in kendilerini sevmediğini, küçümsediğini ayan
beyan gördüler. Konuşma bitince alkışlanmaya istekli görünmedi köylü-
ler... Bir iki dürdükleşme oldu. O zaman, yasak savarcasına, el çır-
panlar eldu.

Bir durgunluk, ölü bir sessizlik... Ansızın ön sırada çö-
nelmiş duran yaşlı bir adam sendeleyerek ayağa kalktı, üç adım iler-
ledi, titrek bir sesle, duru ve düzgün cümlelerle konuşmaya başladı.
En az yetmişbeş yaşında vardı. Bir kâğıt tutuyordu elinde-ya bir di-
lekçe, ya bir belge... Gözleri kan çanağı gibiydi. İfadelerinde mert-
likle korku, saygıyla bezginlik, hayata inançla umutsuzluk birleş-
mişti. "İstiklâl Savaşı'nda çarpışmıştım. Allah devlete zeval verne-
sin, yıllarca maaş verildi bana. Ama bundan dört yıl önce..." sesi
gitgide daha ağlamaklı oluyordu. "Ansızın maaş kesildi. Sebep bile
gösternediler. Dört yıldır yalvarır, yakarırım. Dilekçeler gönder-
dim, Ankara'ya gittim, milletvekilleriyle görüştüm. Olnadı olmadı."
Bacakları titriyordu. Lime lime olmuş elbisesi altında vücudunun
yaşlılıktan ve açlıktan perişan olduğu belliydi. Şimdi Başbakana
ve sekiz bakana derdini anlatmak fırsatını bulmuştu. Umutla canlan-
mış gibiydi bir an... Elbette "Devlet ricali" bu ihtiyar savaşıyı
dinler ve gerekeni yapardı. Hâlâ maaşını vermiyorlar. Unuttular beni".

Erim daha fazla dinlenemedi. "Senin işine" dedi. "Millî Sa-
vunma Bakanı bakar. Zaten kendisi Van Senatörüdür. Senin temsilcindir"
Ve Ferit Melen'i gösterdi. Millî Savunma Bakanı, Van Senatörü ve gü-
nünüzün Başbakanı Melen "Ben onun işini biliyorum" dedi. "Bakarız".
Sonra eliyle bir işaret yaptı. İki kişi ilerleyip, ihtiyarı kolların-
dan tuttu. Ayaklarını yerden kesercesine geri çektiler. Zavallı ihti-
yar geri alınırken gözlerine baktım: Ecel umutsuzluğa vardı o gözler-
de... Unutulmuş vatandaş, ölü bir insandı artık.